

جنبش کارگری ایران و نهادهای امپریالیستی

در مورد نقش سالیباریتی سنتر و ا. اف. ال. سی. آی. او

طی چند سال اخیر با رشد روزافزون و ادامه دار مبارزات کارگری ایران روبرو بوده ایم. مبارزات کارگران بویژه در واحدهای تولیدی بزرگ حول خواسته های گوناگون و به اشکال متفاوتی به پیش رفته است. این مبارزات عمدتاً علیه بیکار سازی های وسیع، مسئله اشتغال و به تعویق افتادن پرداخت دستمزدها گرفته تا حق داشتن سندیکا و اتحادیه کارگری و تشکل به پیش رفته است. در مقابل جواب کلیت رژیم به این خواسته های بر حق چیزی جز تهدید و زندان و به گلوله بستن کارگران و خانواده هایشان نبوده است. در همین راستا فعالین جنبش کارگری ایران در خارج از کشور که خود زمانی در راستای همین حقوق مجبور به ترک کشور شدند گامهای مهمی در افشای سرکوب و تطمیع جنبش کارگری در داخل کشور علیه رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی از یکسو و معرفی خواستها و رساندن صدای حق طلبانه کارگران ایران با نهادهای کارگری مترقی و اتحادیه های بین المللی از سوی دیگر بر داشته اند.

در این دو سال اکثریت قریب به اتفاق این فعالین همراه با نیروهای مترقی با توجه به اصل اتکا به خود در سطح جهانی و با صداقت و صراحت بیان، استقلال سیاسی تشکیلاتی و مالی از دولتهای سرمایه داری را به پیش بردند.

بر چنین راستائی ما فعالین کارگری خارج از کشور نیز به عنوان جزئی از کل مبارزات طبقاتی طبقه کارگر ایران نه تنها خود را بخشی لاینفک از این مبارزه می دانیم، نه تنها خود را پشت جبهه این گردان نمی دانیم، بلکه معتقدیم به عنوان بخشی از لشکر پرولتاریای انقلابی ایران و به عنوان یک نیروی دینامیک لاینفک، جدا ناپذیر و مرتبط با هم حفظ استقلال سیاسی-تشکیلاتی ما (به عنوان یک جزء کل)، از نهادهای ارتجاعی داخلی و نیز امپریالیسم جهانی (به رهبری آمریکا) از اهمیت حیاتی برخوردار است.

اگر پرولتاریای انقلابی ایران به درس آموزی از تجارب مثبت و منفی جنبش کارگری جهان، و تضادهای مشخصی که در مرحله انقلاب اجتماعی کنونی بوجود آمده و در آینده نیز به وجود خواهد آمد، آگاهانه توجه نکند و خود را به آخرین جمعبندها از دستاوردهای پیروزی و شکست این جنبش مسلح نکند، به درسگیری از این کوله بار تجربیات سیاسی-تشکیلاتی توجه آگاهانه مبذول نداشت باشد، و بدون تحلیل مشخص از اوضاع مشخص جامعه و روند انقلاب نه تنها در پیچگاه های انقلاب قادر به اتخاذ تاکتیک و سیاست انقلابی نخواهد بود بلکه در زمان وقوع تند بادهای و وقوع اوضاع انقلابی قادر به حل تضادهای نوین و پیروزی انقلاب، استقرار سوسیالیسم و دیکتاتوری پرولتاریا و در نهایت استقرار دنیای کمونیستی عاری از طبقات نخواهد بود.

پرولتاریای انقلابی ایران در طول تجارب تاریخی جنبش کارگری جهان، و بخصوص به تازگی با شروع قرن بیست و یکم ثمرات تلخ عدم استقلال هر فرد و گروهی که به دروغ داعیه طرفداری از جنبش کارگری، دانشجویی و جنبش زنان را داشته را شاهد بوده است. پرولتاریای انقلابی ایران ثمرات شوم شکست جنبش کارگری لهستان و خیانت لخ والنسا در تبعیت ایشان از اصل بورژوازی "دشمن، دشمن من دوست من است" را هرگز فراموش نخواهد کرد. ما هرگز فراموش نکرده ایم که چگونه دلارهای آمریکائی، فرانک و پوند، رهبران آن جنبش را در پیروی از آن اصل ضد انقلابی بورژوازی به مانعی بر سر استقلال سیاسی تشکیلاتی طبقه کارگر لهستان تبدیل نمود و دوره نوینی از پامالی حقوق طبقه کارگر و اقشار و طبقات میانه با روی کار آمدن بورژوازی نوخواسته از بطن اشرافیت کارگران و فاسد شده ای چون لخ والنساها، شروع گشت. پرولتاریای انقلابی ایران نیک می داند که بورژوازی همواره قصد نفوذ در جنبش طبقه کارگر برای منحرف نمودن آنرا دارد. نیروی کار و فعالیت تولیدی ما را وسیله ثروت اندوزی و سیادت حکومت مطلقه خویش کرده است و به مجرد آنکه ما با اتکا به خود جنبش انقلاب اجتماعی را سازمان می دهیم بر آن است که با نفوذ در جنبش ما آنرا به وثیقه ای برای ادامه مال اندوزی و تحکیم سیادت طبقاتی خویش تبدیل سازد.

پرولتاریای انقلابی همواره با تحلیل مشخص از اوضاع مشخص جامعه خود به تحلیل مشخص از صف دوستان و دشمنان خود پرداخته تا در جبهه جنگ طبقاتی و طی مبارزه اقتصادی و سیاسی آگاهانه خویش با دیدی همه جانبه مبارزاتش را برای کسب قدرت سیاسی و احقاق دیکتاتوری پرولتاریا به پیش برده، سره را ناسره، و کاه را از گندم جدا کرده و با اتکا به نیروی خود و اتحاد با دوستان واقعی خویش به تقویت جبهه انقلاب کمر همت بسته، و در این راه هیچ گونه ضعفی در افشا و منزوی کردن دشمنان طبقاتی خویش و برداشتن نقاب از چهره دشمنانش که بمراتب حال با اتکا به ترفندهای نرم آسای در نفوذ در جبهه انقلاب را بخاطر به انحراف کشیدن آنرا دارند به خود راه نداده و آنرا جایز نمی شمارد. در نتیجه: وظیفه پرولتاریای آگاه انقلابی ایجاد و برپائی صف مستقل پرولتاریای انقلابی ایران در مقابل قطب ارتجاع مذهبی حاکم جمهوری اسلامی و قطب امپریالیسم جهانی به سرکردگی آمریکا می باشد.

هم اکنون که "مرکز آمریکایی برای همبستگی بین المللی کارگری" *1 یا "مرکز همبستگی" *2, در ماهای اخیر فعالیت خود در حوزه ایران را تشدید کرده است، و از جمله با تماس با فعالین و دست اندرکاران و نهادهای کارگری در خارج از کشور قصد دارد فعالیت‌های خود در مورد ایران را گسترش دهد، و بدینوسیله راه نفوذ خویش را در این جنبش هموار سازد، ارزیابی از تاریخ این نهاد سرمایه داری-امپریالیستی بر بستر شناخت از دوستان و دشمنان مان از اهمیت حیاتی برخوردار گشته است. بنابراین یکی از وظایف عاجل کنونی پرولتاریای انقلابی ایران درک عمیق خطر نفوذ این شاخک استثمار نظام سرمایه داری-امپریالیسم آمریکا و راهکار هائیست که این مرکز با تکیه بر آن قصد دارد که راه سازش را به جنبش طبقه انقلابی ایران با تکیه بر فریب و نفوذ در قشر عقب مانده طبقه کارگر ایرن که در زیر فشار اقتصادی و استثمار لجام گسیخته سرمایه داران حتی از دریافت دستمزد خویش بی بهره مانده است، می باشد. بر همین اساس نه تنها شناخت از رئوس کلی سیاست این پروژه امپریالیستی(آمریکا) از درجه مهمی برخوردار است بلکه شناخت از بنیان و محلل ها، کارگذاران و ارکانهای ایرنی وابسته به این پروژه آمریکائی "مرکز همبستگی" و یا نهادهای دیگری که می توانند با اسامی مختلف شروع به فعالیت نمایند، از اهمیت اساسی برخوردار شده است.

" سازمان ملی برای تحقق دمکراسی " (ان. ئی. دی.) *3

ان. ئی. دی.، یا سازمان ملی برای تحقق دموکراسی بوسیله رونالد ریگان رئیس جمهور اسبق آمریکا در سال 1983 بوجود آمد. هدف از ایجاد این نهاد این بود که یکم، "دمکراسی" نوع آمریکائی را در سراسر جهان صادر و بر پا نماید. و دوم از آنجا که نقش سازمان جاسوسی سیا(سی. آی. ا.) در برپائی کودتاهای خونین علیه دولتهای ملی، کشتارهای رهبران واقعی اتحادیه ها و سندیکاها کارگری منتسب به چپ و جنبش کمونیستی در کشورهای مختلف جهان در سالهای 1974 در میان زحمتکشان و توده های تحت ستم جهان و همچنین در میان مردم آمریکا برملا گشته بود، این نهاد امپریالیستی (ان. ئی. دی.) بموارزات و در خدمت پیشبرد سیاست خارجی امپریالیسم آمریکا ایجاد شد. این نهاد همچون شبکه مافیائی و همانند اختاپوسی به زانو و ولد نهادهای مرتبط به خویش پرداخته است و هم اینک در سراسر جهان بطور علنی مشغول پیشبرد اهدافی است که پیش از این بطور مخفیانه از طرف سازمان سیا به مورد اجرا در می آمد. بیخود نیست که آقای الن واینستین یکی از بنیانگذاران این نهاد که بعدها به سمت مدیر کل آن منسوب شد در مصاحبه ای با واشنگتن پست به سال 1991 در مورد نقش ان. دی. ئی. گفته است که: "اکثر کارهایی را که ما امروزه به پیش می بریم، سازمان سیا بطور مخفی در 25 سال گذشته انجام می داده است".

در واقع در پی علنی گشتن نقش مخرب سازمان جاسوسی سیا در سالهای 1975 و 1976 به دنبال افتضاح و اترکیت و استعفا نیکسون، سه جریان مرتبط با دولت، کمیته چرچ سنای آمریکا*، کمیته پاپیک مجلس نمایندگان*، و کمیسیون راکفلر* که بوسیله رئیس جمهوری فورد، تشکیل گشت، همه مشغول تحقیقات از سی. آی. ا. بودند. در آن سالها هر روز سر خط خبرهای روزنامه های آمریکا به کشف جدیدی در ارتباط با جنایات، توطئه ها و خرابکاریهای سازمان مرکزی جاسوسی سیا اختصاص یافته بود و روزی نبود که صفحه اول روزی نامه های آمریکا و جهان از افشای قتلهای زنجیری رهبران و مبارزین مترقی و انقلابی کشورهای دیگر طی چند دهه گذشته (دهه های 1950، 1960 و 1970) به دست سازمان جاسوسی سیا مزین نبوده باشد. به همین دلیل پس از افشای علنی سازمان سیا ظرف سالهای 1975 و 1976، سی. آی. ا. در میان افکار عمومی آمریکا و جهان نامی مترادف با سلب آزادی از زحمتکشان و خلقهای سراسر جهان، سازمان دهنده کودتا و جوخه های آدم کشی و آدم ربائی، شده است. طی سالهای 1950 تا 1975 سازمان جاسوسی سیا بوسیله جوخه های مرگ مسلح کشورهای آمریکای لاتین به کشتار فجیع هزاران تن از دهقانانی که به قیام علیه بقایای فنودالیسم و ارتجاع حاکم و امپریالیسم بر خاسته بودند، در کشورهای نیکارگوئه، شیلی، السالوادور و گواتمالا پرداختند. این امر نه تنها به تضعیف موقعیت این سازمان بطور خاص انجامید بلکه به طور کلی به تضعیف موقعیت امپریالیسم آمریکا در سراسر جهان منجر گردید.

حالا دیگر نقاب از چهره کریه سازمان جاسوسیش به در آمده بود. و به این ترتیب امپریالیسم آمریکا به فکر چاره افتاد و برای حفظ سیادت سیاسی، اقتصادی و نظامی خود در جهان می باید راهکارهای جدیدی را ابداع کرده تا مانع از دست رفتن موقعیت خویش شود. راهکار جدیدی که هیئت حاکمه آمریکا ابداع نمود به هیچ وجه در نظر نداشت که سیاست کلی خارجی خویش را که تا دهه 1970 بوسیله سازمان جاسوسی سی. آی. ا. بدنامش به پیش برده می شد را متوقف کرده یا حتی تغییراتی در محتوای اهداف ضد خلقیش بوجود آورد! نه به هیچ وجه! آنچه که امپریالیسم آمریکا در نظر داشت عبارت از انتقال و محول کردن آن وظایف و اهداف امپریالیستیش به سازمانها و شاخکهای استثماری جدید با نامهای پرمطراق و "دلنشین" غیر دولتی (ان. ج. او)*7! همچون "سازمان ملی تحقق دموکراسی" (ان. ئی. دی.) و نیز "مرکز آمریکائی برای همبستگی جهانی کارگران" *1 بود. هدف این بود که آنچه را که طی سه دهه سی. آی. ا. بصورت مخفی و پنهان انجام می داد اینبار به طور آشکار، علنی و البته بطور "قانونی" و البته باز بطور "غیر دولتی" (ان. جی. او.!) در کشورهای دیگر جهان انجام دهد. فراموش نکنیم که آقای واینستین مدیر

کل سابق ان. ئی. دی. در مورد طرز کار این نهاد گفته است: "اکثر کارهایی را که ما امروزه به پیش می بریم، سازمان سیا بطور مخفی در 25 سال گذشته انجام می داده است."

بنابراین در سال 1983، سازمان ملی برای تحقق دموکراسی با هدف "پشتیبانی از، و تقویت نهادهای دموکراتیک کشورهای سراسر جهان با تکیه بر تلاش شخصی، خصوصی و غیر دولتی" تاسیس گردید. اینکه آیا این نهاد طبق ادعایش غیر دولتی می باشد، نه بر مبنای گفتارهایش بلکه در عمل و این که هر دلار منبع پولی-مالیش بوسیله دولت فدرال آمریکا تامین می گردد را باید مد نظر قرار داد. در واقع در تمام بیلانهای مالی سالانه ان. ئی. دی.، این نهاد از بدو پیدایشش تا کنون، حساسیت زیادی در تاکید به اینکه خود را یک سازمان غیر دولتی یا ان. جی. او. معرفی نماید، کرده است. دلیل آنهم کاملاً واضح است زیرا به این طریق برای خود یک اعتبار خاص در مقایسه با یک آژانس وابسته به دولت آمریکا در سراسر جهان بوجود می آورد. اما ان. جی. او. یک نام ظاهراً فریبنده و دروغین می باشد که این سازمان وابسته به دولت آمریکا برای خود ابقا نموده است. به یک کلام، ان. دی. ئی.، یک او. جی. (سازمان دولتی) به مفهوم واقعیت. در همینجا لازم است که خاطر نشان کرد که این کلمه فریبنده ان. جی. او. یا سازمان غیر دولتی که از سوی بسیاری از نهاد های دولتی در اکثر کشورهای جهان از جمله ایران استفاده می شود بواسطه این است که در ابتدا استفاده از نام ان. جی. او. از سوی دولت آمریکا بود که آنرا آنچنان به مد روز آمریکا پسندان در آن کشورها اشاعه داد.

کارل گریشمن در 1986 بعنوان مدیر کل سازمان ملی تحقق دموکراسی می گوید که "ما نباید چنان کارهایی را بصورت مخفیانه و پنهان انجام دهیم..." این برای گروه های دموکراتیک سراسر جهان بسیار مصیبت بار است که بعنوان نهادهایی که هزینه شان از طرف سازمان جاسوسی سی. آی. ا. تامین می شود معرفی شوند. ما شاهد آن در دهه 1960 بودیم، و به همین دلیل متوقف شد. ما توان چنان کارهایی را نداشته ایم، و به همین دلیل سازمان ملی برای تحقق دموکراسی بوجود آمد. "g"

به زبان ساده اگر کد مورس این جمله آقای گریشمن را بشکنیم، معنی صحبت ایشان از هدف در ایجاد ان. ئی. دی. (سازمان ملی برای تحقق دموکراسی) این است که: تنها و یگانه اشکال در تحقق کشتارها و کودتاها ی سالهای 1960 (آقای گریشمن نکته سنج! بخاطر ماستمالی کردن جریان حتی حساب از دستشان در رفته است و دهه 1950 و 1970 را از قلم انداخته است!) به خاطر حفظ و تحکیم نظام سرمایه داری-امپریالیستی آمریکا از طریق سازمانهای بومی کشورهای مختلف جهان این بوده است که منابع مالی شان از طرف سازمان سیا امپریالیسم آمریکا تامین می گردید، حال آنکه از نظر ایشان طریق اعمال و پیشبرد آشکار و علنی کشتار زحمتکشان و خلقهای ستمدیده جهان و کودتا کردنها از طرف سازمان دولتی (ببخشید آقای گریشمن "ان. جی. او.") همچون سازمان ملی برای تحقق دموکراسی کاملاً امری عادلانه و درست می باشد.

اما حقیقت ان است که همین امروزه سازمان جاسوسی سی. آی. ا. توزیع و پخش پول های کلان پنهانی را از طریق همین سازمان ملی برای تحقق دموکراسی به پیش می برد. بدون تایید سازمان سیا هیچ اتحادیه کاری، جنبش جوانان و زنان در کشورهایی که آمریکا قصد نفوذ و تغییر رژیم در آن را دارد هیچ پولی از طرف نهاد های مادر و فرزند خواندگانش به سازمانهای آن کشور مشخص فرستاده نخواهد شد. به عبارت دیگر در تحلیل نهائی تنها سازمانی که صلاحیت دارد که نهادهای هر کشور مشخص را دوست و در خدمت استراتژی امپریالیسم آمریکا تشخیص دهد سازمان سیا می باشد. و تازه بعد از این پروسه است که نهادهائی همچون ان. دی. ئی. و غیره اجازه ورود به معامله نهائی را دارد.

اعطاء اعتبارات مالی شبکه مافیائی ان. ئی. دی. :

چهار نهاد اولیه اصلی اعتبارات مالی خود را از طریق ان. ئی. دی. دریافت میکنند:

1- انستیتوی بین المللی جمهوریخواهان؛ 2- انستیتومی دمکراتیک برای امور بین المللی؛ 3- سازمانهای مرتبط و وابسته ا. اف. ال- سی. آی. او. 11* (همچون مرکز آمریکایی برای همبستگی بین المللی کارگری یا سالیاریتی سنتر)؛ و 4- سازمانهای مرتبط با اطاق بازرگانی (همانند کانون سرمایه گذاریهای خصوصی بین المللی)؛ 12* این نهادها و انستیتوها به نوبه خود مبالغ مالی هنگفتی را به حساب سازمانهای دیگر در داخل آمریکا و همچنین در سراسر جهان واریزی میکنند، که باز سازمانهای اخیر اعتبارات مالی را به تشکلات و نهادهای دیگر را کانالیزه و واریزی می کنند.

در حقیقت ان. ئی. دی. از طریق یک شبکه مافیائی به عنوان سازمان مادر اعتبارات خویش را به چهار نهاد فرزند خوانده خویش در داخل و خارج آمریکا واریزی میکند، که این سازمانهای فرزند خوانده به نوبه خویش اعتبارات مالی نوبه های خویش در دیگر کشورها را تامین می کند و در صورت عدم امکان دسترسی مستقیم به آنها در پرداخت مستقیم وجه مالی (در صورتیکه امپریالیسم آمریکا در آن کشور با دولت و یا حکومت وقت در تضاد باشد) مبالغ پول را به حساب دلالات و محللین بومی آن کشور که نقش واسطه را دارند در کشور ثالث مثلاً در کانادا یا یک کشور در اروپا (هلند) واریزی می کند و این واسطه های میانی این اعتبارات را به نهادهای و افراد در داخل آن کشور (ایران) می رسانند، یا در صورت امکان تماس مستقیم و قانونی (در صورتیکه امپریالیسم آمریکا در آن کشور با دولت و یا حکومت وقت دارای مناسبات دوستانه باشد) اعتبارات مالی را مستقیماً به حسابشان می ریزد.

ان. ئی. دی. از راه ها و طرق مختلف در مسائل داخلی چندین کشور جهان به واسطه گری و دخالت می پردازد، از جمله این راه ها عبارتند از: تامین اعتبارات مالی، کمکهای تکنیکی، آموزش، تامین مصالح آموزشی، اعطای کامپیوتر، اعطای ماشین فکس، ماشین کپی، اتوموبیل و غیره، به گروههای خاص سیاسی، سازمانهای مدنی، اتحادیهها و سندیکا های کارگری، جنبشهای مخالف دولت، گروه های دانشجویی، گروه های زنان، مراکز انتشارات کتب، روزنامه ها، مجلات و ... غیره ؛ ان. ئی. دی. معمولاً مجلات و گروه های بومی مورد حمایتش را مجلات و گروه های "مستقل" (ان. جی. او.) می نامد، سوای اینکه هزینه مالی اینها بوسیله امپریالیستهای آمریکا تامین می شود. و جالبتر آنکه این کارگزاران و وابستگان بومی به امپریالیستها نیز همواره در کوششند که تحت توجیحات عقب مانده و ضد انقلابی، عمل دریافت کمک مالی خود از نهادهای امپریالیستی را موجه جلوه دهند. و آنرا به کندن یک تار مو از بدن امپریالیسم جهانی به رهبری آمریکا جلوه دهند!

اهداف ان. ئی. دی. :

طبق فلسفه ان. ئی. دی. بطور کلی برنامه هایش بر مبنای مسائل ذیل خلاصه می شود که:

منافع مردم زحمتکش و دیگر شهروندان کشورها از طریق سیستم آزاد سرمایه داری، همکاری و مشارکت طبقاتی (بخوانید سازش طبقاتی!)، اخذ معاملات و معاهده های دسته جمعی، دخالت منیموم دولت در مسائل اقتصادی (بخوانید خصوصی سازی!)، ضدیت و دشمنی با هرگونه افکار و ایده های سوسیالیستی و کمونیستی، بنا شده است. یک بازار آزاد اقتصادی بر مبنای دمکراسی، رفرم، و رشد بنا

می گردد؛ و بر لزوم شایسته بودن سرمایه گذاریهای خارجی (بخوانید گسترش شاخکهای استثمار نظام سرمایه داری-امپریالیستی آمریکا!) تاکید شده است.

از 1994 تا 1996 ان. ئی. دی. 15 اعتبار مالی 13* که بالغ بر 2,500,000 دلار می شود را به انستیتو آمریکائی برای توسعه آزاد مراکز کارگری 14* (که مخفف آن، ا. آی. اف. ال. دی. می باشد) اعطا نموده است. این نهاد از طرف سازمان جاسوسی سی. آی. ا. ظرف ده سال برای سرکوب و براندازی اتحادیه ها و سندیکاهای کارگری مترقی مورد استفاده قرار گرفته است. ا. آی. اف. ال. دی. یکی از سازمانهای تشکیل دهنده مرکز آمریکایی برای همبستگی بین المللی کارگری (سالیاریتی سنتر) میباشد.

سالیاریتی سنتر در سال 1997 از طرف ا. اف. ال. سی. آی. او. 11* با تلفیق چهار سازمان مرتبط با ا. اف. ال. سی. آی. او. به اصطلاح برای "کمک" به برپائی اتحادیه ها و سندیکاهای "کارگری" دوستدار آمریکا، تاسیس گردید. که عبارتند از:

1- ا. آی. اف. ال. دی.

2- انیستیتو کارگری آزاد آسیا-آمریکا. 15*

مرکز کارگری آفریقا-آمریکا. 16 * 3-

4- انستیتو اتحادیه آزاد کارگری. 17*

هدف از ایجاد سالیاریتی سنتر طبق ادعای این مرکز امپریالیستی عبارت از: کمک به ایجاد جنبش جهانی کارگری برزمینه اتحادیه های کارگری دمکراتیک و مستقل، برای تقویت اقتصاد و قدرت سیاسی کارگران بیان شده است. فلسفه برنامه و موجودیت این نهاد دقیقاً بر مبنای همان فلسفه، ان. ئی. دی. و نیز، ا. آی. اف. ال. دی. بنیانگذاری شده است. سالیاریتی سنتر همچون هر نهاد امپریالیستی در حرف خواهان اعطای مشارکت سیاسی به کارگران و اتحادیه های کارگریست و حمایت از منافع آنان را دارد اما، واقعیت آن است که در عمل خواهان ایجاد و توسعه شاخک های استثمار نظام سرمایه داری-امپریالیستی اش در محار زدن به پاگیری جنبش کارگری رادیکال چپ و کمونیستی در کشورهای جهان بخصوص جهان سوم می باشد.

سالیاریتی سنتر به سازمان جاسوسی سی. آی. ا. متصل می باشد. این نهاد در اتحادیه ها و سندیکا های کشورهای جهان سوم خصوصاً برآموزش کارگران بر مبنای فلسفه ای که در بالا به آن اشاره شد، تاکید خاصی می گذارد. و از طریق عناصر محلل سست عنصر و خود فروش بومی کشورهای جهان سوم شروع به پارگیری و نفوذ در جنبش کارگری برای تطبیق دادن این جنبشها به دنبالچه و پیروی از منافع امپریالیسم آمریکا، را دارد.

به کلام دیگر، برنامه این نهاد بر مبنای نیازهای اساسی و عینی نظم نوین اقتصاد گلوبالیزاسیون مورد نظر امپریالیسم آمریکا در پی فروپاشی نظام سوسیال امپریالیست شوروی تنظیم و استوار گشته است. همانگونه که در بالا به آن اشاره شد هدف این نهاد عبارت از:

ایجاد و توسعه شاخک های استثمار نظام سرمایه داری-امپریالیسم آمریکا برای غارت و چپاول نیروی کار ارزان کارگران، خصوصی سازیهای منطبق با نظم نوین اقتصاد گلوبالیزاسیون و مقابله و مهار زدن به پاگیری جنبش کارگری رادیکال چپ کمونیستی در کشورهای جهان بخصوص جهان سوم، و تبدیل جنبشهای کارگری این کشورها به دنبالچه منافع امپریالیستی و در آخر که به منافع خویش می رسد با توسل به چاقوی قصابی و اسلحه و نیروی نظامی اش به سرکوب و براندازی این جنبشها و ترور افراد مترقی و انقلابی کارگری می پردازد.

همانگونه که مائو تسه دون گفت: "استثمارگران و ستمگران هرگز چاقوی قصابی خود را کنار نمی گذارند."

ان. ئی. دی. و سالیاریتی سنتر مبالغ مالی فراوانی در اختیار میانه روهها (سنتریستها) و راسیستهاى اتحادیه های کارگری برای مقابله با اتحادیه هائی که به دیده این دو نهاد طرفدار واقعی منافع کارگری و رادیکال هستند، قرار می دهند. هدف اصلی چنین سیاستی به رهبری رساندن افراد موافق سیاست آمریکا با صرف مبالغ فراوان دلار و ممانعت از ورود نمایندگان واقعی کارگران مترقی و چپ در راس این اتحادیه هاست.

در 11 سپتامبر سال 1973 ان. ئی. دی. ، و ، ا. اف. ال. - سی. آی. او. از طریق ا. آی. اف. ال. دی. 14* ، به عنوان بازوی امپریالیسم آمریکا از جمله نهادهائی بودند که با همکاری سازمان جاسوسی سیا، کودتای خونینی را با اتکا به ژنرال فاشیستی همچون پینوشه در شیلی علیه حکومت ملی سالوادور آلنده بر پا نمودند. از سپتامبر 1973 و در سراسر 17 سال حکومت دیکتاتوری-نظامی پینوشه، بیش از 30000 نفر از مردم شیلی کشته شدند و بیش از 1000000 نفر راه گریز از مرگ و شکنجه و اعدام را در فرار و پناهنده شدن به کشورهای دیگر یافتند. بیش از 400000 نفر مورد شکنجه واقع شدند. و تاکنون از هزاران هزار نفری که در طول این کودتای ننگین ناپدید گشته اند، خبری نیست.

از ابتدای سر کار آمدن سالوادور آلنده دولت آمریکا و رئیس جمهور وقت ریچارد نیکسون و هنری کسینجر مشاور امنیت ملی نیکسون، خواهان براندازی او از طریق کودتا بودند. دولت سالوادور آلنده از طریق رفرم داخلی دولت می خواست راه رسیدن به سوسیال-دمکراسی را پیشه کند. از سال 1970 که دولت سالوادور آلنده از طریق انتخابات به روی کار آمد، اعتقادی به راه انقلابی در تغییر زیربنای اقتصادی و چارچوب سیاسی- نظامی حکومتی شیلی نداشت، و زنجیرها وابستگی شیلی به سیستم امپریالیستی را به هیچ وجه قطع نکرد. دولت سالوادور آلنده از درون خیزشهای کارگران شیلی، و طبقات متوسط ، و بخصوص دهقانانی که همه خواهان تغییرات رادیکالتری در شیلی بودند، یعنی خواهان کوتاهی دست نیروهای سیاسی که امپریالیسم آمریکا تاریخاً بر آنان تکیه می کرد بودند، به قدرت رسید. و از آنجا که در آن سالها مبارزات زحمتکشان و خلقهای جهان علیه آمریکا و سیادت امپریالیستهای دیگر بالا گرفته بود، دولت آمریکا این شرایط را خطری جدی علیه خود می دید. با توجه به این شرایط امپریالیسم آمریکا به دنبال از بین بردن دولت آلنده وارد کار شد. نقشه آمریکا در ابتدا این بود که از طریق بازوی کارگری خود ا. آی. اف. ال. دی. و سازمان جاسوسیش به پرداخت پول و خریدن گروههای دست راستی، اتحادیه های زرد و راسیست، روزنامه نگاران، و افراد ضد کمونیست و ارتجاعی و نیروهای ارتش شیلی مخالف آلنده وارد عمل شود، و تمامی شاهراههای حرکت اقصادی همانند دادن اعتبارات مالی بانکی از طریق بانک جهانی به شیلی را مسدود نماید. برنامه اولیه شان این بود که از طریق فشار اقتصادی و سیاسی و به حرکت درآوردن طبقات و گروههای ارتجاعی وابسته به آمریکا دولت آلنده را با شکست روبرو سازند و بقول نیکسون شرایطی فراهم آورند که اقتصاد شیلی از شدت فشار به فغان و فریاد در آورده شود. اما این برنامه آمریکا برعکس نتیجه سوء داد و باعث پشتیبانی هر بیشتر اکثریت مردم یعنی کارگران و دهقانان فقیر و طبقات متوسط از دولت آلنده شد. طرح مسدود کردن شریان اقتصادی شیلی از طریق عدم توزیع اعتبارات مالی بانک جهانی هر چند به خودی خود نتوانست دولت آلنده را بر کنار سازد اما شرایط پیشروی هر چه سریعتر امپریالیسم آمریکا را برای به زیر کشیدن آلنده مهیا نمود. چرا که به واسطه چنان برنامه ای تمامی نیروهای ارتجاعی طرفدار آمریکا را متحد ساخت و آنانرا برای فرا رسیدن زمان مغنم کودتا آماده و بسج نموده بود؛ و به این ترتیب امپریالیسم آمریکا، توطئه کودتای نظامی خود را

با اتکا به ا. آی. اف. ال. دی در پخش پول و خرید گروه‌های ارتجاعی وابسته به آمریکا به مرحله عمل در آورد.

کودتای شیلی در واقع محصول مشترک نهاد امپریالیستی ا. اف. ال. سی. آی. او. از طریق ا. آی. اف. ال. دی. و سازمان جاسوسی سی. آی. ا. بود که با زدن کانال مالی در بطن ارتش و اتحادیه‌های "کارگری" راسیست و سنتریست و با تیز کردن چاقوی قصابی نظامیان ارتش پینوشه از طرف امپریالیسم آمریکا در نبود یک رهبری انقلابی حزب پیشتاز طبقه کارگر انقلابی به قتل عام کارگران مترقی و انقلابی کمونیست و دهقانان فقیر و نویسندگان، زنان و دانشجویان مترقی و انقلابی رادیکال و چپ منجر گردید.

از جمله کارنامه ننگین نهادهای امپریالیستی ان. دی. ئی. و ا. اف. ال. سی. آی. او.، دستکاری در انتخابات نیکاراگوئه در سال 1990 و مغولستان 1996، و سرنگونی کاندیدای انتخابات سال 1990 در بلغارستان و آلبانی به سال 1991-1992 میباشد. در 1996، انتخاب نمودن یلتسن در شوروی، انتخابات ریاست جمهوری سال 2003 در آذربایجان، بوسیله دادن کمکهای مالی "پول نرم" به کاندیداهای طرفدار آمریکا و نهادهای بومی تابع این ارکان امپریالیستی بوده است. این دو نهاد گاهی با صرف فقط چند صد هزار دلار موفق به خریدن نتایج پیروزی انتخابات مورد نظر آمریکا در کشورهای پیشین اروپای شرقی* و نیز کشورهای فقیر جهان سومی بوده است.

نقش ا. اف. ال. سی. آی. او. و مرکز همبستگی (سالیداریتی سنتر) در بیش از 25 کشور جهان تحت نام "اتحادیه کارگری" ولی در اصل به عنوان شاخه "کارگری" نظام سرمایه داری-امپریالیستی آمریکا، پیش بردن و عملی کردن راهکارهای ارتجاعی و ضد کارگری نهاد امپریالیستی ان. دی. ئی.، مبارزه این نهاد در منع تشکلات رادیکال و مستقل در میان کارگران کشورهای مختلف جهان و ترویج و ارتقا خصوصی سازی گلوبالیزاسیون نظم سرمایه داری-امپریالیستی از طریق تشویق اتحادیه‌ها و گروه‌های کارگری در طرفداری از برنامه خصوصی سازی و به یک کلام گسترش شاخکهای استثماری امپریالیسم آمریکا میباشد.

نهادهای امپریالیستی ان. دی. ئی. و سالیداریتی سنتر همواره شکلها و نامهای مختلفی را که در قبل با اتکا به آن برای نفوذ در جنبش کارگری و اتحادیه‌های کارگری، جنبش زنان و جنبش دانشجویی مورد استفاده قرار می‌داده است و برای زنان، دانشجویان و کارگران مبارز و مترقی شناخته و افشا شده باشند را مرتباً به فراخور حال عوض می‌نمایند. به عبارت دیگر این دو نهاد با توجه به روند مبارزات جنبش کارگری، زنان و جوانان در یک کشور مشخص، و میزان آگاهی کارگران و زنان و دانشجویان هر کشور و نزدیک بودن رژیم حاکم بر آن کشور به امپریالیسم آمریکا، و سیاست کلی آمریکا در قبال رژیم حاکم بر آن کشور با اتکا به جاسوسان محلی، محللین و نوکران بومیش که حتی می‌توانند در آمریکا و یا حتی در کشور سوم همچون کانادا یا اروپا و یا در کشورهای عربی خلیج قرار داشته باشند، تحت نامهای مختلف جدید محلی و بومی آن کشور مورد نظر آمریکا فعالیت خود را عملی سازند!

تاکید به این نکته ضروریست که محلل‌ها و گروه‌ها و عناصر متزلزل سانتریست و حتی ارتجائی ایرانی وابسته و غیر وابسته به سالیداریتی سنتر (مرکز همبستگی آمریکا) بر مسائل خاصی همچون اینکه مبارزه بخاطر خواستها و مسائل ملموس کارگران(تاکید یکجانبه به روند مبارزه اقتصادی و ملموس

کارگری ایران) بخاطر وسیعتر کردن دامنه این مبارزات طبق منشور و روایت بین المللی و سازمان جهانی کار را نباید با مسائل سیاسی و تهاجم به مجموعه و بنیاد حکومت جمهوری اسلامی ربط داد، و گویا به زعم ایشان، آنان (انقلابیون رادیکال چپ) که در بطن مبارزه طبقاتی جنبش کارگری هم بر مضمون سیاسی و هم به مسائل فوری اقتصادی معیشتی جنبش کارگری ایران **با ارجحیت به مضمون سیاسی** این جنبش که به آگاهی طبقاتی کارگران پیشرو و انقلابی در کسب قدرت سیاسی و احقاق دیکتاتوری پرولتاریای ایران و یگانه راه چشم انداز عینی و حقیقی دسترسی به جامعه سوسیالیستی و نهایتاً دنیای کمونیستی معطوف می نمایند، از الفبای مارکسیسم به دورند باید گفت، این همان هدف اصلی اپورتونیستها و رویزیونیستها، نهادهای ارتجاع بومی جمهوری اسلامی (همچون خانه کارگر اسلامی، ملی مذهبیها و دوم خردادیهایی ورشکست) و سازمانهای امپریالیستی همچون سالیاداریتی سنتر، ان. ئی. دی. و سازمان جهانی کار است که خواهان زیر و رو نشدن و تکان نخوردن کشتی ناخدای حکومتیان مرتجع است، که کارگران را از راه انقلاب اجتماعی مایوس می دارند و قشر پیشرو و انقلابی کارگران ایران را از بدنه جنبش کارگری ایران منفرد کرده و به بیرون پرتاب می کنند. بخصوص که در شرایط کنونی گسترش استراتژی جنگی آمریکا در صدور دمکراسی نوع آمریکائی به کشورهای خاورمیانه و بالا گیری تضاد بین رژیم جمهوری اسلامی و امپریالیسم آمریکا سیاست تغییر رژیم ایران (و احتمال حمله نظامی آمریکا به ایران) از الویت خاصی برای آمریکا برخوردار شده است، نهادهای امپریالیستی ان. ئی. دی. و مرکز آمریکائی سالیاداریتی سنتر بر مبنای استراتژی آمریکا نیز دقیقاً مکمل بر همین استراتژی، فعالیت خود را برای پاگیری و نفوذ در جنبش کارگری، دانشجویی و زنان تشدید نموده است و هر گونه غفلت و کم بهائی دادن به این موضوع خطرات جبران ناپذیری را برای پرولتاریای انقلابی ایران در بر خواهد داشت.

کارگران انقلابی ایران باید این کد ها سری(مخفیانه) و در لفافه حرف زدنیهای این جریانات را برای توده های وسیع کارگران باز نمایند و آنان را به منافع طبقاتیشان آگاه سازند. در این میان باید آنان را که نا آگاهانه بر این کدهای سری و مخفیانه پا می فشارند را از عناصر ارتجاعی حکومتی و جاسوسان امپریالیستی جدا نمایند و از اتحاد صفوف کارگری همچون مردمک چشم با پیگیری کمونیستی محافظت نمایند.

برهان عظیمی
اول- ژانویه-2007
۴ دی ۱۳۸۵

زیر نویسها:

*1 American Center for International Labor Solidarity

*2 Solidarity Center

*3 National Endowment for Democracy (NED)

*4 The Church committee

*5 The Pike Committee of the House

*6 The Rockefeller commission

- *7 Non Government Organization (NGO) (ان. جی. او) = سازمان غیر دولتی
- *8 نیویورک تایمز، 01-ژوئن 1986
- *9 The International Republican Institute
- *10 The National Democratic Institute for International Affairs
- *11 AFL-CIO
- *12 The Chamber of Commerce
- *13 رجوع شود به گزارش سالانه ان. ئی. دی، 1996-1994 .
- *14 The American Institute for free Labor Development (AIFLD) - (ا. آ. اف. ال. دی.)
- *15 The Asian-American Free Labor Institute
- *16 The African-American Labor Center
- *17 (FTUSI) - The Free Trade Union Institute
در سال 1978 بوسیله کنگره آمریکا به عنوان چتر محافظتی و نفوذی در آفریقا، آسیا، آمریکای لاتین و اروپای شرقی بوجود آمد.
- *18 United State Agency For International Development (USAID)
- *19 Television Station Rustvi 2
- *20 24 Hours Newspaper
- *21 KAMARA: Georgian Youth Movement
- *22 OPTOR: Serbian Student Movement
- *23 International Renaissance Foundation &/ Soros Open Society Network
این دو نهاد امپریالیستی متعلق به بیلینر معروف آمریکائی جرج سوروس است.
- *24 The international Center for Policy Studies
- *25 The Western Ukraine Regional Training Center
- *26 The Center for Political and Legal Reforms

*27 ان. ئی. دی با اتکا با همراهی نهادهای مرتبطش از جمله آژانس توسعه بین المللی آمریکا*18، خانه آزاد آمریکا، وزارت کشور آمریکا، انستیتوی بین المللی جمهوریخواهان*9؛ و انستیتوی دموکراتیک برای امور بین المللی*10 همگی همچون شبکه مافیائی انتخابات سال 2003 گرجستان را که طبق آن ادوارد شاوردناتزه به مقام ریاست جمهوری رسیده بود با توسل به یک انقلاب مخملی و با صرف میلیونها دلار هزینه بسود رقیب ایشان، آقای ساکاشویلی را سرانجام به مقام ریاست جمهوری گرجستان رساندند. نهادهای فوق با کانالیزه کردن میلیونها دلار به کانال 2 تلویزیون راستاوی*19 مخالف شاوردناتزه و مجله 24 ساعت*20 و سازمان کامارا*21 که جنبش جوانان گرجستان بود ماه ها قبل از انتخابات گرجستان زمینه را برای مخالفت با نتایج ریاست جمهوری به نفع شاوردناتزه را سازمان دادند. بعد از شکست شاوردناتزه در این انتخابات و پیروزی ساکاشویلی، رهبران نهضت جوانان کامارا اعلام نمودند که آنان تجارب دانشجویان نهضت آپتور سربیا*22 (یوگسلاوی سابق) را قدم به قدم به مرحله اجرا در آوردند و طبق گفته این رهبران، " بیش از 1000 نفر از دانشجویان گرجستان را به کشور سربیا برده شدند، و در مدت سه روز آنها را با چگونگی پیشبرد انقلاب مخملی دانشجویان آپتور کشور سربیا (یوگسلاوی) که ملوسویچ را به زیر کشیده بودند آشنا نمودند و در این سمینار سه روزه جوانان گرجستان را به آموزش تجارب دانشجویان سربیا در بر پائی یک انقلاب بدون خونریزی مجهز نمودند." نهادهای فوق به همراه بیلینر معروف آمریکائی آقای جورج سوروس*23 تمامی خرج اقامت آنها را متقبل شدند.

انتخابات ریاست جمهوری 2004 کشور اکرانین که در آن آقای ویکتور یوشچنکو از طرفداران پیوستن اکرانین به ناتو و سازمان تجارت جهانی بود موقعیت و فرصت دیگری را برای امپریالیسم آمریکا بوجود آورد تا از طریق نهادهای کارکشته ای همچون ان. ئی. دی، انستیتوی بین المللی جمهوریخواهان، انستیتوی دموکراتیک برای امور بین المللی، خانه آزاد آمریکا و موسسه فرهنگی بین المللی سوروس*23، نتایج این انتخابات را بسود موقعیت جهانی خویش در مقابل رقیب امپریالیسم شوروی

تغییر دهد. ویکتور یوشچنکو که همسرش آمریکایی در کابینه رانالد ریگان مشغول به کار بود در مقابل کاندیدای کرملین آقای ویکتور یانوکویچ که عهده دار پست نخست وزیری بود، از طرف نهادهای فوق الم شد. بنا به گزارش روزنامه نیویورک سان در 31 دسامبر 2004، موقعی که در ماه نوامبر همان سال به انتخابات مجدد کشیده شد. این نهادها با اتکا به تجارب جنبش دانشجویی کامارا گرجستان و آپتور یوگسلاوی، اینبار به جنبش دانشجویی اکرانین با نام پورا و نیز سه سازمان "غیردولتی" (ان. جی. او.!) اکرانینی به نامهای مرکز تحقیقات بین المللی برای تحقیق سیاسی*24، و مرکز آموزش منطقه غرب اکرانین*25 و مرکز رفرفرم سیاسی و قانونی*26 اتکا نمودند. و با فرستادن بوش پدر و هنری کسینجر برای نظارت بر انتخابات بعدی توانستند نتایج انتخابات در این کشور را نیز با تکیه به سازمانهای محلی اکرانینی بخرند!

پول های "کثیف" مبارزات کارگران را فاسد خواهد کرد!

رضا شهابی

June 17, 2014

این روزها به نظر می رسد که بار دیگر خطری جدی و توطئه گرانه در راه است. در سال 1386 فعالین واقعی جنبش کارگری با افشاگری عوامل نهاد های ضد کارگری و امپریالیستی توانستند جلو فعالیت های آنها را بگیرند. اما نهاد های ضد کارگری و در کل نهاد های بورژوازی هیچ وقت از پای نخواهند نشست و هر بار سعی خواهند کرد در اشکال گوناگون به جنبش کارگری نفوذ کنند و با داشتن عوامل دست گماره جنبش کارگری را به فساد بکشانند. اما جنبش کارگری ایران، نشان داده است که کارگران و پیشروان جنبش طبقاتی کارگری، با حساسیت خود تمامی توطئه های آنان را نقش بر آب خواهند کرد.

نگاهی به تجربه سندیکای شرکت واحد

پول های کثیف حربه ی قدیمی است که نظام های امپریالیستی و ضد کارگری برای تضعیف و وابسته کردن و در یک کلام ریشه کن کردن مقاومت طبقه کارگر به کار می بندند و با این ترتیب است که پول های به اسم حمایت از سندیکا ها و اتحادیه های کارگری و یا خانواده های کارگران از سوی ارگان هایی با پوشش دموکراتیک و دموکراسی خواهی اما در واقع ضد کارگری، وارد چرخه مالی کارگران و نهاد های مدافع آنان می شوند.

شاید در وهله اول اینطور به نظر برسد که مهم، نیاز جنبش کارگری به امکانات مالی است، نه منابع تامین کننده آن، اما با اندک مکت و وسواس طبقاتی مشاهده خواهد شد که پشت پرده، برنامه و سناریوهای ضد کارگری در جریان است که نه تنها در خدمت کارگران و جنبش آنان قرار نخواهد گرفت بلکه دقیقاً باعث به انحراف کشیدن خواست و مطالبات کارگران در رسیدن به منافع آتی و آتی خواهد شد.

به بعضی از پیامدها میشود به صورت گذرا اشاره داشت. اولین وبی واسطه ترین این پیامد "پول های کثیف و فساد آور" بهانه دادن به دست نهاد های امنیتی و سرکوب گر است که با زدن مهر "وابسته" و "جاسوس" به کارگران مجوز قلع و قمع ایشان را صادر کنند. در واقع به جریان انداختن این پول های کثیف از جمله ی روش های خود این نهاد هاست.

دومین تاثیر "پول های کثیف و فساد آور" تضعیف اصول کار تشکیلاتی و احساس تعلق فرد به مجموعه ی رفقاییش است. به این ترتیب که با علی السویه شدن مسائلی چون پرداخت حق عضویت فرد آرام آرام اهمیت خود را بعنوان یک عضو مجموعه نادیده می گیرد. به همین نسبت که مرکزیت تشکیلات هم به عنوان مغز متفکر و سازمانده، به مرور نسبت به اعضای بدنه ی خود احساس بی نیازی می کند.

در این زمینه بد نیست به تجربه ای دیگر که به همراه رفقا و همکارانم در مجموعه ی سندیکای شرکت واحد داشتیم اشاره ای بکنم.

در تمامی سال های نیمه اول دهه 1380 طریقه تامین کمک مالی مورد نیاز سندیکا و هزینه های عبارت بود از:

1 چاپ بولتن و جزوه و فروش آن به کارگران

2 برگزاری کلاس های آموزشی

3 چاپ قبض دریافت حق عضویت و گذاشتن آن در اختیار اعضا

4 برگزاری برنامه های تفریحی و فرهنگی از قبیل گلگشت

حتی کارگران اخراجی عضو سندیکا برای نشان دادن همبستگی خود با دیگر اعضا با حضور در پایانه های مسافری

با فروش جای و عدسی در آمد حاصل از آن را در اختیار سندیکا قرار می دادند. این کار از یک طرف باعث می شد تا رانندگان شاغل در جریان اوضاع و احوال همکاران اخراجی خود قرار بگیرند و به صورت جمعی به ایشان کمک کنند و از سوی دیگر اعضای اخراجی را در جریان وضعیت همکاران شاغل قرار می داد تا بدین وسیله بتوانند ایشان را در پی گیری حقوق حقه ی شان ترغیب نمایند. سومین و شاید مخرب ترین پیامد " پول های کثیف و فساد آور " عبارت است از شیوع بی اعتمادی اعضا به یکدیگر و قوت گرفتن روحیه فرد گرایی در افراد به این نحو که پول های بی نام و نشان " یا به عبارت درست تر با نام و نشان فاسد"، بی سرو صدا و به اعتبار روابط دوفره به عوض قرار گرفتن در اختیار مجموعه (که این خود مصیبتی است) به جیب افراد میرود و در این موقعیت به هر صورت ما جرا به نام عضوی از مجموعه نوشته می شود و همچنین فرد پس از چند مرتبه دریافت چنین جوهری و مرتفع شدن نیاز هایش دیگر احساس تعلق خاطر و هم ذات پنداری بار فقایی و همکارانش را از دست می دهد و به موجودی منفعت طلب بدل می گردد که صرفاً در صدد بیرون کشیدن گلیم خودش از این آب گل آلود است.

رفقا و کارگران عزیز؛

هوشیار باشیم که در دام حربه های کثیفی از این دست که در کمین ما نشسته است نیفتیم. این وسط اگر با هم بمانیم پیروز خواهیم شد . ما همیشه به استقلال مالی باور داشته و داریم . با همبستگی و کمک های ناچیز کارگران و مدافعان کارگری میشود نیازهای حداقلی خود را بر طرف کرد . باید چهره های مخرب و ضد کارگری را افشا کرد و اجازه ند هیم افراد سست عنصر باور و اعتماد طبقاتی کارگران را سخره بگیرند. آنان که شرافت کارگری را مستمسک منافع خود قرار داده اند باید بدانند که شرافت کارگری یعنی اعتماد ، با هم بودن و برای همدیگر بودن ، شرافت کارگری یعنی داشتن حس برابری خواهی برای یک زندگی شاد همراه با نان و آزادی در دفاع از منافع طبقاتی طبقه کارگر!

رضا شهابی . عضو هنیت مدیره سندیکای شرکت واحد تهران و حومه

زندان رجایی شهر . 27 خرداد 1393